

POSTANOWIENIE

8 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

na posiedzeniu niejawnym 8 września 2023 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa M. W. i B. P.
przeciwko Gminie Miejskiej K. i Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu
w K.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego
w K.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z 6 kwietnia 2022 r., I ACa 927/20,

**1. odrzuca skargę kasacyjną w części dotyczącej zasądzenia
kwoty 20 000 zł na rzecz powódki B. P.**

**2. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
w pozostałym zakresie**

**3. zasądza od pozwanego Skarbu Państwa - Sądu
Rejonowego w na rzecz powódki B. P. kwotę 1800 zł (tysiąc
osiemset) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego,
wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia,
rozpoczynający bieg po upływie tygodnia od dnia doręczenia
postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi kasacyjnej do
rozpoznania**

**4. zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w na rzecz
powoda M. W. kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset) tytułem
zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego, wraz z odsetkami
ustawowymi w razie opóźnienia, rozpoczynający bieg po upływie**

**tygodnia od dnia doręczenia postanowienia odmawiającego
przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**

**5. oddala wniosek pozwanego Gminy Miejskiej K. o
zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Pozwany zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie w części dotyczącej zasądzenia kwoty 20 000 zł na rzecz powódki B. P., a więc kwoty niższej niż określona w tym przepisie, co z uwagi na charakter współuczestnictwa po stronie powodów, nakazywało odrzucenie skargi kasacyjnej w tym zakresie.

Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w pozostałym zakresie mając na względzie, że zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
- zachodzi nieważność postępowania,
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 6 kwietnia 2022 r., w zakresie wykraczającym poza postanowienie o częściowym odrzuceniu skargi kasacyjnej, zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na jej oczywistą zasadność. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi

jednakże do stwierdzenia, że wskazana przez skarżącego podstawa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzi.

Twierdzenie o istnieniu przesłanki do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z powodu jej oczywistej zasadności, nie znajduje bowiem dostatecznego uzasadnienia w świetle argumentacji przytoczonej w tym zakresie przez skarżącego. W judykaturze utrwalone jest stanowisko, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej ma miejsce jedynie wówczas, gdy bez dokonania głębszej analizy dla przeciętnego prawnika jest oczywiste, że podstawy skargi zasługują na uwzględnienie, a zatem ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i przesądza to o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi. Dla takiej oceny stanowisko przedstawione przez skarżącego, związane z zarzutem naruszenia art. 361 § 1 k.c., nie daje zaś podstaw. W orzecznictwie podkreśla się także, że przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia, nawet oczywistego, określonego przepisu nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, z dnia 11 kwietnia 2008 r., I UK 46/08 i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08).

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[SOP]

[a!]

